

דברי חתן פרס עמוס דה-שליט לשנת תשס"ח

אמנון יוסף, בית הספר התיכון ע"ש ליהמן, דימונה

בימים אלו של משבר אנרגיה ההופך להיות משבר מזון עולמי, חשוב העיסוק המדעי בבית הספר שהוא הפתח להוראה ולחינוך של מוחות צעירים אשר בין היתר, יעזרו להם להתמודד עם משברים אלו והבאים אחריהם. החינוך המדעי אינו רק חינוך העוסק רק במקסימום של תועלת אישית אלא גם מפיק תועלת חברתית ולאומית.

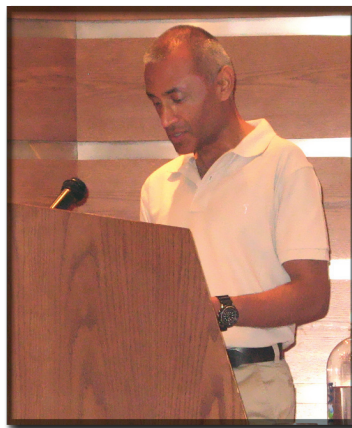
אני רואה בלימודי הפיסיקה והמדעים בכלל, מקור לעוצמה וכוח עתידיים ומכאן אני מוצא את החשיבות בהגדלת מספר לומדי הפיסיקה בתיכון.

הייתי רוצה להודות למשפחתי אשר עומדת לצדי גם בזמן של לימודים וגם בזמנים בהם ההוראה דורשת השקעה רבה בבית הספר ואשר עלולה לפגוע בתפקוד היומיומי בבית. תודה על ההשתתפות וההבנה.

תודה למר אליעזר בן שטרית, מנהל בית הספר בו אני עובד ושקיבל אותי לעבודה

לפני כ-18 שנים. אליעזר לא מסרב לשום דבר הקשור ללימודי הפיסיקה ולקידום בית הספר ובזכות התגייסותו נבנתה מעבדת פיסיקה חדשה ומתקדמת בבית הספר.

תודה מיוחדת לפרופסור ויקטור מלמוד העומד בראש מרכז אילן רמון לנוער שוחר פיסיקה השוכן במחלקה לפיסיקה באוניברסיטת בן גוריון. מרכז שוקק חיים זה מקיים בתוכו פעילויות רבות, מגוונות וחדשניות בתחום לימודי הפיסיקה. מרכז זה מקרין על פעילות הפיסיקה בכל רחבי הדרום ויש לי העונג להימנות בין המלמדים בו במשך השנה. תודה רבה.

ראשית, תודה לוועדת הפרס על כך שבחרה להעניקו כפי שבחרה. למרות שאני עומד כאן כעת, אני יודע שכל אחד ממורי הפיסיקה ראוי לעמוד כאן מכיוון שכולנו עוסקים בהוראתו של מקצוע אותו אנו אוהבים וכולנו שותפים להכרה בחשיבותו ובערכו. בנוסף לכך, כולנו שותפים להשקעה הדרושה כדי להורותו.

עם השנים, פוקדים את החברה הישראלית שינויים באופייה ואחד הסימפטומים לשינויים אלו, שלא תמיד הם לטובה, הוא המיעוט היחסי של הבוחרים ללמוד את מקצוע הפיסיקה בתיכון. מקצוע הפיסיקה, הוראתו ולימודו, נמצאים מעבר לאופנות הפוקדות את מחוזותינו חדשות לבקרים והוא מעניק לעוסקים בו הנאה אינטלקטואלית ואסתטית. כמו שכולנו יודעים, מעבר להנאה זו קיים גם חינוך לערכים. לימוד הפיסיקה אינו רק תהליך של רכישת ידע והתכונות למבחני הברגרות, מטרה

החשובה בפני עצמה, אלא גם תהליך של רכישת הרגלים, של עיסוק מדעי וחשיבה מדעית אנליטית. בנוסף, מלמדת אותנו הפיסיקה מידה של צניעות לנוכח התופעות בטבע, תכונה שיכולה לשמש אותנו ללא קשר ומעבר לעיסוק המדעי.

הייתי רוצה שהתלמידים יתייחסו לפיסיקה על פי עצתו של איינשטיין בדבריו לתלמידי שנה ראשונה בפרינסטון בשנת 1933, ושם הוא אומר: "לעולם אל תתייחס אל לימודך כאל חובה, אלא כאל הזדמנות מעוררת קנאה ללמוד לדעת את השפעתו המשחררת של היופי בתחום הרוח, לשם אשרך שלך ולתועלת הקהילה שבתוכה תעבוד בעתיד."